

Växtföljden.

På 18 hundralet brukade bönderna här tillä alla odlad jord öppen och besad med säd som havre, råg - både vinter och vårsäd - samt korn. Rågen och kornet användes som brödsäd - vete odlades ej - havren användes som kreaturetsfoder, men vid misväxtår brukade man även blanda havrenmjöl i brödet som då kallades blandbröd. Genom att så samma säde på åkren år efter år tröttnade jorden på att bära gröda och då lade man jorden i träda. I början på 1900 talet började man att i stället för att tröda åkren beså den med viker och havre, som skördades grönt, varefter åkren plöjdes och harvades. Detta kallades för "halvtröda". I slutet på 1800 talet började man en ny växtföljd på så sätt att man en del av åkren med klöver och timotej, denna har ökat är från år så nu besås ungefär en 3 del av åkren med gräs, vallarna få ligga i tre år, varefter de plöjes upp och besås med havre och vinvete,

Luf. 89.

1.

Växtföljden.

året därpå med potatis, rovor, betor samt baljväxter till grönfoder, tredje året med höstråg och grönfoder, i dessa säden sår man klöver och timotej till vatten. Odlingen av gräs och grönfoder har de senaste åren ökat under det odlingen av rotfrukter något minskat beroende på den knappa arbetstillgången. När rotfrukterna fram på vintern börjar tryta esätas de av kraftfoder och melass. De som har många svin brukar i regeln odla betor, som de kokar till dem, detta gäller i regeln för dem som håller mjölsuggor.

Angående betergången i skogsbrukerna så har år det slut med densamma, betesvatten har anlagts i gårdarnas närhet å därtill tjänlig mark om möjligt med tillgång till vatten för betesdjurens behov.

2.